

L'HORA NOVA

La pietat pels qui lluiten als fronts de guerra

El perllongament de la guerra ens fa pensar en les penalitats que amenacen als nostres valerosos milicians. Molt aviat, els lluitadors hauran de sofrir els efectes del fred, de les boires i de la pluja. Nosaltres tenim el deure de desvetllar-nos per tal que els rigors dels elements perjudiquin el menys possible als nostres germans del front.

En aquest sentit, les organitzacions antifeixistes ja treballen intensament per a proporcionar als milicians les robes d'abric, com són mantes i impermeables, que necessiten amb més urgència. Hi ha, però, a prevenir, la possibilitat de què la guerra encara duri a través del temps cru i rigorós, i, per tant, no es resoldrà el problema de l'abrigament amb la sola tramesa d'unes peces que ara es fan indispensables. Caldrà l'ajut constant i permanent de tots nosaltres i, preferentment, de la dona catalana, qui amb el seu esforç pot confeccionar milers de jerseis i altres peces d'abrigatge interior, que assegurin la salut dels homes del front. Si les ocupacions o obligacions de la dona no deixen lleure per entretenir-se en confeccions, llavors l'enfeïnada podrà demostrar els bons sentiments en fer ofrena d'una troca o troques de llana de les que ella guarda curosament en el seu necesser o calaix de labors. De respondre les dones, en una de les dues formes exposades, estaria sobrerament resolt un problema que ha de moure la pietat de tots els cors sensibles. Els homes del front han de tenir la certesa que no se'ls regategen mitjans de cap mena, i tot el que s'hi faci és ben poc comparat amb el sacrifici immens que ells suporten.

Voldríem poder consignar que la dona vigatana ha respost a la nostra crida amb l'esperit de nobilíssims sentiments que li tenim reconeguts, i que no deixa ni un moment de repòs als companys del Comitè de Proveïments, per entregar ininterrompudament jerseis i existències de llana per als nostres germans que fan la guerra.

EXPECTATOR

TREBALL I POLVORA

No s'ha guanyat mai cap guerra sense la coordinació dels elements primordials de la vanguardia i de la reraguarda. A pesar de la diferència dels elements integrants, en posar-los en contacte, són una mateixa cosa, perquè tots van destinats al mateix objecte.

Aquí el Treball, allà la Pòlvora. Aquests són els elements indispensables per a la victòria.

La nostra feina de reraguarda és la producció, l'organització del treball, el desenrotllament de la indústria, però sense pensar en nosaltres, sinó pensant únicament en la vanguardia, on els nostres companys que lluiten, necessiten queviures, roba i pòlvora, és a dir, tota classe de material de guerra.

Ara no és pas hora de discursos ni d'escatir la preponderància de cap partit ni de cap organització. Tots els elements que integren el Front Antifeixista tenen els mateixos drets i els mateixos deures. I encara seria millor que prescindíssim dels drets i només ens subjectéssim als deures. En aquests moments de lluita difícil, els augments de jornals, l'apropiació d'una indústria o d'un establiment, són coses de segon ordre, que automàticament s'imposaran després de guanyada la guerra. Però cal acabar la guerra. Això és l'important. I per acabar-la i guanyar-la no hem de pensar més que en els nostres germans que lluiten en els fronts de guerra. No podem perdre temps en discussions inútils ni en lluites d'ordre particular. No creguem que la victòria ens la portin en una safata. L'hauréem de conquerir pam a pam i encara no sabem a costa de quins sacrificis.

Ha estat dit i repetit per tots els directius que componen el Comitè Central de Milícies Antifeixistes de Catalunya, que tothom que tingui armes i municions útils per a la guerra, les entregui per a ésser trameses al front de guerra que més les necessitin. Cal obeir les ordres dels dirigents sense vacil·lació i sense rèplica.

Les armes de guerra no fan cap falta aquí on tothom obeeix les ordres, si no de bon grat, per força. Cal restablir la pau a Catalunya per intensificar la guerra als fronts de batalla.

La fressa de les màquines a casa nostra, l'espetic de la pòlvora a casa dels altres.

No canviem aquest ordre, i la victòria és nostra.

RAMON VILACÍS

En el proper número publicarem les noves rebudes del front de guerra del Baix Aragó, que el nostre compatriota Antoni Rovira ens trameta expressament per a L'HORA NOVA.